

Ojciec wybrał Ją w Chrystusie przed założeniem świata

Mocą przewidzianej zbawczej śmierci Chrystusa Maryja, Jego Matka, została zachowana od grzechu pierworodnego i od wszelkiego innego grzechu. W zwycięstwie nowego Adama zawiera się również zwycięstwo nowej Ewy, Matki odkupionych. W ten sposób Niepokalana jest znakiem nadziei dla wszystkich żyjących, którzy odnieśli zwycięstwo nad szatanem dzięki krwi Baranka – mówił Jan Paweł II w dniu uroczystości Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny w 2004 roku

1. „Bądź pozdrowiona, łaski pełna, Pan z Tobą” (Łk 1, 28).

Tymi słowami archanioła Gabriela zwracamy się wielokrotnie w ciągu dnia do Dziewicy Maryi. Powtarzamy je z wielką radością dzisiaj, w uroczystość Niepokalanego Poczęcia, wspominając dzień 8 grudnia 1854 r., kiedy to bł. Pius IX ogłosił ten wspaniały dogmat wiary katolickiej właśnie w tej Bazylice Watykańskiej.

Witam serdecznie wszystkich, którzy tu dziś przybyli, zwłaszcza członków Krajowych Towarzystw Mariologicznych, uczestniczących w Międzynarodowym Kongresie Mariologicznym i Maryjnym, zorganizowanym przez Papieską Akademię Maryjną.

Pozdrawiam także was wszystkich tutaj obecnych, drodzy bracia i siostry, którzy przybyliście oddać synowski hołd Niepokalanej Dziewicy. Pozdrawiam w sposób szczególny kard. Camilla Ruiniego, któremu ponownie składam najserdeczniejsze życzenia z okazji jubileuszu kapłaństwa, wyrażając mu całą swoją wdzięczność za posługę, którą ofiarnie i z oddaniem pełnił i nadal pełni dla Kościoła jako mój wikariusz generalny diecezji rzymskiej oraz jako przewodniczący Konferencji Episkopatu Włoch.

Mocą przewidzianej zbawczej śmierci Chrystusa Maryja, Jego Matka, została zachowana od grzechu pierwotnego i od wszelkiego innego grzechu

2. Jakże wielka jest tajemnica Niepokalanego Poczęcia, o której mówi dzisiejsza liturgia! Tajemnica ta wciąż jest przedmiotem

kontemplacji wierzących oraz inspiruje refleksje teologów. Przypomniany tu temat kongresu – „Maryja z Nazaretu przyjmuje Syna Bożego w dziejach” – sprzyjał pogłębieniu nauki o Niepokalanym Poczęciu Maryi, które było konieczne, by mogła przyjąć w swym dziewiczym łonie wcielone Słowo Boże, Zbawiciela rodzaju ludzkiego.

„Łaski pełna” – *κεχαριτωμενη*: według greckiego oryginału Ewangelii Łukasza tymi słowami anioł zwraca się do Maryi. Oto imię, które Bóg przez swego posłańca zechciał nadać Dziewicy. Taką była w Jego zamyśle i tak widział Ją od początku – *ab aeterno*.

3. W odczytanym przed chwilą hymnie z Listu do Efezjan Apostoł sławi Boga Ojca, ponieważ „napełnił nas wszelkim błogosławieństwem duchowym na wyżynach niebieskich – w Chrystusie” (1, 3). Z jakże szczególnym błogosławieństwem zwrócił się Bóg do Maryi od zarania dziejów! Zaprawdę błogosławiona jest Maryja między wszystkimi niewiastami (por. Łk 1, 42)!

Ojciec wybrał Ją w Chrystusie przed założeniem świata, aby była święta i nieskalana przed Jego obliczem. Z miłości przeznaczył Ją dla siebie jako pierwszą z przybranych dzieci za sprawą Jezusa Chrystusa (por. Ef 1, 4-5).

4. Przeznaczenie Maryi i każdego z nas wiąże się z przeznaczeniem Syna. Chrystus jest owym „potomstwem”, które według Księgi Rodzaju miało „ugodzić w głowę” starodawnego węża (por. Rdz 3, 15); jest On Barankiem „bez skazy” (por. Wj 12, 5; 1 P 1, 19), złożonym w ofierze, by odkupić ludzkość z grzechu.

Mocą przewidzianej zbawczej śmierci Chrystusa Maryja, Jego Matka, została zachowana od grzechu pierworodnego i od wszelkiego innego grzechu. W zwycięstwie nowego Adama zawiera się również zwycięstwo nowej Ewy, Matki odkupionych. W ten sposób Niepokalana jest znakiem nadziei dla wszystkich żyjących, którzy odnieśli zwycięstwo nad szatanem dzięki krwi Baranka (por. Ap 12, 11).

5. Wpatrujemy się dziś w pokorną dziewczynę z Nazaretu, świętą i niepokalaną przed obliczem Boga, w miłości (por. Ef 1, 4), tej „miłości”, której pierwotnym źródłem jest sam Bóg Trójjedyny.

Wzniosłym dziełem Trójcy Przenajświętszej jest Niepokalane Poczęcie Matki Odkupiciela! Pius IX w bulli *Ineffabilis Deus* przypomina, że Wszechmocny ustanowił „jednym i tym samym zrządzeniem początek Maryi i wcielenie Boskiej Mądrości” (Pii IX Pontificis Maximi Acta, Pars prima, s. 559).

*Maryja będąc odkupiona jako
pierwsza przez swego Syna,
uczestnicząc w pełni w Jego
świętości, już jest tym, czym cały
Kościół pragnie i ma nadzieję
być*

„Tak” wypowiedziane przez Dziewicę przy zwiastowaniu anielskim wpisuje się w konkretną rzeczywistość naszego ziemskiego bytowania jako pokorne poddanie się woli Bożej,

pragnącej zbawić ludzkość nie od historii, ale w historii. Zachowana bowiem od wszelkiej skazy grzechu pierworodnego, „nowa Ewa” w sposób szczególnie odczuła dobroczynne skutki dzieła Chrystusa jako najdoskonalszego Pośrednika i Odkupiciela. Będąc odkupiona jako pierwsza przez swego Syna, uczestnicząc w pełni w Jego świętości, Ona już jest tym, czym cały Kościół pragnie i ma nadzieję być. Jest eschatologiczną ikoną Kościoła.

6. Dlatego też Niepokalana, która jest „wizerunkiem Kościoła, niepokalanej i jaśniejącej piękną Oblubienicy Chrystusa” (Prefacja), poprzedza zawsze Lud Boży w pielgrzymce wiary do Królestwa niebieskiego (por. *Lumen gentium*, 58; *Redemptoris Mater*, 2).

W Niepokalanym Poczęciu Maryi Kościół widzi zapowiedź zbawczej łaski paschalnej, którą najszlachetniejszy z jego członków już został obdarzony.

W wydarzeniu Wcielenia spotyka, nierozdzielnie zjednoczonych, Syna i Matkę: „Tego, który jest jego Panem i Głową, i Tę, która wypowiedziawszy pierwsze fiat Nowego Przymierza, jest jego prawzorem jako oblubienicy i matki” (Redemptoris Mater, 1).

7. Tobie, Niepokalana Dziewico, wybrana przez Boga przed wszelkim stworzeniem jako pośredniczka łask i wzór świętości dla swego ludu, zawierzam dziś na nowo w sposób szczególny cały Kościół.

Prowadź swych synów i córki w pielgrzymce wiary i spraw, by stawali się coraz bardziej posłuszni i wierni Słowu Bożemu.

Towarzysz każdemu chrześcijaninowi na drodze nawrócenia i świętości, w walce z grzechem i w poszukiwaniu prawdziwego piękna, które zawsze jest śladem i odblaskiem piękna Bożego.

Wyproś także pokój i zbawienie dla wszystkich ludów. Przedwieczny Ojciec, który pragnął, byś była niepokalaną Matką Odkupiciela, niechaj za Twoim wstawiennictwem odnowi również i w naszych czasach cuda swej miłosiernej miłości. Amen!

Jan Paweł II

Homilia wygłoszona w Watykanie 8 grudnia 2004 r.